

En nu?

Wat is er vijf jaar geleden gebeurd? Vijf jaar geleden heb ik een geweldige ervaring gehad. Op dat moment heb ik dat niet zo beleefd, want ik was bang. Ik zag de wereld namelijk heel anders dan dat ze er tot nu toe voor mij uit had gezien. Deze ervaring is op een donderdag begonnen en op de derde dag weer geëindigd. Zaterdagavond ontwaakte ik uit een boze droom. Ik was bang en verward en bevond mij op dat moment in een isoleercel van Parnassia.

Nu – vijf jaar later – weet ik dat ik een ervaring met God heb gehad. Afgelopen vijf jaar heb ik de ervaring verwerkt. Dit heb ik gedaan door heel veel te praten met verschillende mensen die door God op mijn pad zijn gestuurd. Door deze mensen zijn mij heel veel goede adviezen gegeven. Naargelang de bruikbaarheid en eigen inschatting heb ik de adviezen al dan niet geheel of gedeeltelijk opgevolgd. Deze zoektocht leidde naar Jezus Christus en uiteindelijk naar volledige genezing.

Mensen die mij nu kennen zien mij hopelijk niet als psychiatrisch patiënt. Zo heb ik mijzelf overigens nooit gevoeld, maar een opname in Parnassia zorgt er wel voor dat je directe omgeving je een levensgroot etiket op je voorhoofd plakt. Overigens heb ik verder geen behandeling ondergaan. Mijn eerste gesprek met een psychiater was namelijk niet zo'n succes. Haar eerste vraag was of ik uit kon leggen wat mij was overkomen. Ik vertelde haar dat ik alles wist...

- Hoe bedoelt u? Nou gewoon... ik weet alles. Vraag me maar over de maan en de sterren. Of anders over de moleculen en de atomen. Over het grootste en het kleinste. Vraag maar...
- Dat horen wij wel vaker van mensen die hetzelfde hebben meegemaakt als u. Dat heeft te maken met een stofje dat wordt aangemaakt in de hersenen, bla, bla bla...

Vanaf dat moment kon ik haar niet meer serieus nemen. Zeg nou zelf... je komt straks iemand tegen en die zegt jou dat hij/zij alles weet. Dan stel je toch een vraag om dat te testen? Dan vraag je toch bijvoorbeeld “oh, vertel... wat weet jij over de maan en de sterren?” Ik had haar op dat moment een heel wijs antwoord kunnen geven. In plaats daarvan zweeg ik. Ze wilde alles weten over mijn jeugd en hoe het zover met mij heeft kunnen komen. Ik vertelde haar dat mijn jeugd er helemaal niets mee te maken heeft. Ik vertelde haar dat dat “toen” was en we leven nu in het “nu”. Vervolgens legde ze me uit dat mijn ervaring in de psychiatrie een psychose wordt genoemd. Een beschrijving hiervan heb ik op Wikipedia gevonden: <http://nl.wikipedia.org/wiki/Psychose>

Het rare is dat ik alles weer vergeten ben. Ik weet dat ik de ervaring heb meegemaakt en bij flarden kan ik me soms weer iets herinneren. Op verschillende momenten heb ik geprobeerd om die herinneringen op papier te zetten, maar tot nu toe lukte dat niet. Tot eergisteren. Tot mijn eigen verbazing kon ik voor het eerst sinds vijf jaar over de ervaring schrijven. En op internet plaatsen. Voor mij is het helder. Ik moest eerst tot geloof komen en Jezus als mijn verlosser aannemen, voordat ik over mijn ervaring publiekelijk mag vertellen. Ik zie op dit moment zelfs dat God mij opdraagt om over de ervaring te vertellen, maar uit Bijbels perspectief. Is dit de roeping die ik van Hem heb ontvangen? Ik mag over de ervaring vertellen, maar alles op Zijn tijd. (Dit vind ik nou zo grappig en ik hoop dat ik de komende tijd meer voorbeelden kan noemen. Dit is weer zo'n leuke woordspeling: alles op zijn tijd. Hoe vaak zeggen we dat niet? Maak er van: Alles op Zijn tijd en de zin krijgt een heel andere betekenis, veel meer lading.)

Ik krijg door dat ik een website moet maken. Nou, dat is vijf minuten werk.

[Www.michelfransman.nl](http://www.michelfransman.nl).

Ik krijg door dat ik een stichting moet oprichten en fondsen moet gaan werven. Dit wordt een fulltime job en hiermee kan ik mensen helpen. Helpen om tot geloof te komen en helpen om te genezen. Echt waar? (Ik krijg op dit moment tranen in mijn ogen, maar dat overkomt mij wel vaker). Is dit echt mijn roeping? Ervaar het! OK...

Maar voor het oprichten van een stichting heb ik geld nodig. Zoek en gij zult vinden. Vraag en het zal u gegeven worden.

Ik heb nog een bankrekening die ik niet meer gebruik. Een zakelijke rekening, waarvan ik te Zijner tijd de tenaamstelling kan wijzigen. Het nummer is 78.49.10.626.

De website is gebouwd en nu ga ik eerst op wintersport. Een weekje er tussen uit. Ik heb al een afspraak staan met Scott, een pastor van mijn kerk. Om te praten over mijn roeping. Hij krijgt een controlerende functie in de stichting, als hij dat wil.